

S. BENEDEK ANDRÁS

Mint az ég madarai (1952)

*A lápvíz alászállt, a száraz koraőszben
a sárba belerögzült járdán a gyermek
a megrajzolt világot vallatja.*

*A palánk kopott, félszázados deszkáit
az idő kihúgozta. Feltorlott patak a görcsök
zúgóin kipergő évgyűrű. Belepereg
egy-egy cidráló ér,
a műlatlan idő siratóasszonya.*

*Mert megállt az idő az utcákon, tereken,
felsejlő kertekben is. Reggel
még papsajtot ettünk a felvégről jött fiúkkal.
Most az ő szavuk sem hallik.*

*Mozdulatlanok a gömbfák. A nyesett
ágakat már rég hazahordtuk tüzelőnek,
s főztünk sóskát, tököt, tíz éves szárazbabot.*

*Egy hosszú pillanat, végtelen terek és
a reánk boruló légbolt se mozdul.
Az emberek, mint bábok kiürülnek*

*Estére megjön néhány órára az apa.
Félbemaradt mosollyal arcán dől
az ágyba. Tán megjön Ida is, pár szelet paraszt-
kenyérrel s lel lekvárt a szilke alján.*

*Holnapra vár Berti bácsi, a boltos,
a milicistákat disznósajttal kínálva. S szesszel.
Így jut nekünk is „rakodóknak” müzsír és kenyér.*

*Az idő megállt, mégis eltelik.
Estére lesz kenyér.
Ha nem más,
madárlátta.*

Aki a Tiszán nőtt fel

Vári Fábián Lászlónak

*Aki a Tiszán nőtt fel s látta a római révet,
Hol óbolgár erőd pöröl játszó szigetekkel,
Vagy a sodródó porondba vermel,
ha a késő tavasz meghozza a tengert.*

*A vén folyó ma vért és halált érez
Nyaláb felől, hol kard vár a lázadó pórra.
Törött a kupa s az asztal véres,
hol dúlt Farkas dühét oldja a borba.*

*S az ember, kit rossz tutaj vetett partra,
épített vázos házat, vasfából,
cserélt meszet a bilkei szekeressel,
s nevelt gyereket, nagyvíz idején a gorondon.*

*Most ébren figyel, mert hadak gyülekeznek.
Zsoldosok jönnek és poroszkálnak a parton.
Előveszi s élezi jó homokkövön
A nádfedélbe rejtett kardot.*

*Mert itt lesz a harc, az ezeréves révnél,
innen indul a jó kuruc hódításra és halálra.
Gyülekeznek hát a lovasok s a ruszin talpasok,
Míg a töröksíp rákezd fojtott, vad dallamára.*

*Itt tépi ki majd a habzó tajték kezéből
A rozsdás szablyát a turulmadár,
Mert fegyver kellett és hit.*

*Mint ma is, mikor
E kuruc föld új fejedelemre vár.*